

Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

29 JANVIER 1999

PROJET DE LOI

**modifiant l'article 620
du Code judiciaire**

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 620
du Code judiciaire**

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)

PAR
M. Jo VANDEURZEN

(1) Composition de la commission :
Président : M. Verwilghen (M.)

A. — Titulaires
C.V.P. MM. Vandeurzen,
Van Overberghe,
Verherstraeten, Willems.
P.S. MM. Borin, Giet,
Moureaux.
V.L.D. MM. Dewael, Van Belle,
Verwilghen.
S.P. MM. Landuyt,
Vandenbossche.
P.R.L.- MM. Barzin, Duquesne.
F.D.F.
P.S.C. M. du Bus de Warnaffe,
V.B. M. Laeremans.
Agalev/M. Lozie
Ecolo

B. — Suppléants
Mme Creyf, Mme D'Hondt,
MM. Didden, Leterme,
Mme Verhoeven.
MM. Biefnot, Dallons, Eerdeken,
Minne.
MM. Chevalier, De Croo, van den
Abeelen, Versnick.
MM. Delathouwer, Vande Lanotte,
Van der Maelen.
Mme Herzet, MM. Maingain,
Simonet.
MM. Beaufays, Gehlen.
MM. Annemans, De Man.
M. Decroly, Mme Schüttringer.

C. — Membres sans voix délibérative
V.U. M. Bourgeois.

Voir:

- 1878 - 98 / 99 :

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.

- 1705 - 97 / 98 :

— N° 1: Proposition de loi de M. Bourgeois.

(*) Cinquième session de la 49ème législature

Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

29 JANUARI 1999

WETSONTWERP

**tot wijziging van artikel 620
van het Gerechtelijk Wetboek**

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 620
van het Gerechtelijk Wetboek**

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1)

UITGEBRACHT DOOR
DE HEER Jo VANDEURZEN

(1) Samenstelling van de commissie :
Voorzitter : de heer Verwilghen (M.)

A. — Vaste leden
C.V.P. HH. Vandeurzen,
Van Overberghe,
Verherstraeten, Willems.
P.S. HH. Borin, Giet,
Moureaux.
V.L.D. HH. Dewael, Van Belle,
Verwilghen.
S.P. HH. Landuyt,
Vandenbossche.
P.R.L.- HH. Barzin, Duquesne.
F.D.F.
P.S.C. H. du Bus de Warnaffe,
V.B. H. Laeremans.
Agalev/H. Lozie
Ecolo

B. — Plaatsvervangers
Mevr. Creyf, Mevr. D'Hondt,
HH. Didden, Leterme,
Mevr. Verhoeven.
HH. Biefnot, Dallons, Eerdeken,
Minne.
HH. Chevalier, De Croo, van den
Abeelen, Versnick.
HH. Delathouwer, Vande Lanotte,
Van der Maelen.
Mevr. Herzet, HH. Maingain,
Simonet.
HH. Beaufays, Gehlen.
HH. Annemans, De Man.
H. Decroly, Mevr. Schüttringer.

C. — Niet-stemgerechtigde leden
V.U. H. Bourgeois.

Zie:

- 1878 - 98 / 99 :

— N° 1: Ontwerp overgezonden door de Senaat.

- 1705 - 97 / 98 :

— N° 1: Wetsvoorstel van de heer Bourgeois.

(*) Vijfde zitting van de 49ste zittingsperiode

MESDAMES ET MESSIEURS,

Votre commission a examiné ce projet de loi et la proposition de loi jointe au cours de sa réunion du 19 janvier 1999.

I. EXPOSE INTRODUCTIF DU MINISTRE DE LA JUSTICE

L'article 617 du Code judiciaire dispose que les jugements du tribunal de première instance et du tribunal de commerce qui statuent sur une demande dont le montant ne dépasse pas 75 000 francs, sont rendus en dernier ressort et que cette règle s'applique également aux jugements du juge de paix et à ceux du tribunal de police, pour ce qui est des demandes relatives à la réparation d'un dommage résultant d'un accident de la circulation, lorsqu'il est statué sur une demande dont le montant ne dépasse pas 50 000 francs.

En ce qui concerne le calcul de ces montants, l'article 620 du Code judiciaire dispose que lorsque la demande reconventionnelle dérive soit du contrat ou du fait qui sert de fondement à l'action originaire, soit du caractère vexatoire ou téméraire de cette demande, le ressort se détermine en cumulant le montant de la demande principale et le montant de la demande reconventionnelle.

Par contre, l'on ne cumule pas le montant d'une demande en intervention avec le montant de la demande principale pour déterminer le ressort.

La décision rendue sur la demande principale et la demande incidente est dès lors inattaquable lorsque le montant de chacune de ces demandes n'atteint pas le montant requis, même si leur montant cumulé l'atteint.

Par ailleurs, lorsque le montant de la demande principale dépasse le montant de la demande en dernier ressort, la demande en intervention éventuelle dont le montant n'atteint pas le montant requis reste une demande en dernier ressort.

Cette réglementation engendre une certaine inégalité, par exemple en matière d'accidents de la circulation, lorsque et la personne lésée et l'auteur présumé du sinistre ont subi des dommages.

Le projet de loi à l'examen vise à supprimer cette inégalité en prévoyant que le ressort se détermine en cumulant le montant de la demande principale et le montant de la demande reconventionnelle et de la demande en intervention.

DAMES EN HEREN,

Uw commissie heeft onderhavig wetsontwerp en het hieraan toegevoegde wetsvoorstel besproken tijdens haar vergadering van 19 januari 1999.

I. INLEIDING VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Artikel 617 van het Gerechtelijk Wetboek stelt dat vonnissen in laatste aanleg gewezen worden door de rechtbank van eerste aanleg en de rechtbank van koophandel wanneer het bedrag van de vordering 75.000 frank niet overschrijdt. Voor vonnissen van de vrederechter, of van de politierechtbank inzake de vergoeding van schade volgend uit een verkeersongeval, is dit het geval voor vorderingen waarvan het bedrag 50.000 frank niet overschrijdt.

Met betrekking tot de berekening van deze bedragen bepaalt artikel 620 van het Gerechtelijk Wetboek : «Wanneer de tegenvordering ontstaat uit het contract of het feit dat aan de oorspronkelijke rechtsvordering ten grondslag ligt, ofwel uit de tergende of roekeloze aard van deze vordering, wordt de aanleg bepaald door samenvoeging van het bedrag van de hoofdvordering en het bedrag van de tegenvordering.».

Het bedrag van een vordering tot tussenkomst daarentegen wordt voor het bepalen van de aanleg niet samengeteld met het bedrag van de hoofdvordering.

Dit betekent dat de beslissing omtrent de hoofdvordering en de vordering tot tussenkomst niet vatbaar is voor hoger beroep indien deze vorderingen afzonderlijk niet het vereiste bedrag bereiken, alhoewel zij samen wel dat bedrag halen.

Zo ook blijft, wanneer de hoofdvordering wel de som van de laatste aanleg overstijgt, een vordering tot tussenkomst die het vereiste bedrag niet haalt een vordering in laatste aanleg.

Deze regeling leidt tot een zekere ongelijkheid wanneer, zoals inzake verkeersongevallen, zowel de schadelijder als de beweerde schadeveroorzaker schade hebben geleden.

Onderhavig wetsontwerp maakt deze ongelijkheid ongedaan door in artikel 620 van het Gerechtelijk Wetboek te stellen dat de aanleg bepaald wordt door samenvoeging van het bedrag van de hoofdvordering en het bedrag van de tegenvordering en van de vordering tot tussenkomst.

II. DISCUSSION ET VOTES

M. Vandenbossche souscrit pleinement à l'objectif du projet de loi.

Il fait toutefois observer que dans divers arrêts, la Cour d'arbitrage a statué que non seulement l'article 620, mais également l'article 621 du code judiciaire viole les articles 10 et 11 de la Constitution.

Or, le projet de loi vise uniquement à modifier l'article 620 précité. Cette modification suffit-elle à rétablir le principe d'égalité?

Le représentant du ministre répond qu'il n'y a de problème que si l'on combine les articles 620 et 621 et que ce problème est parfaitement résolu en rendant l'article 620 applicable aux demandes en intervention.

*
* *

Les articles 1er et 2 ne donnent lieu à aucune observation et sont adoptés à l'unanimité.

L'ensemble du projet de loi est adopté, sans modification, à l'unanimité.

La proposition de loi jointe devient par conséquent sans objet.

Le rapporteur,
J. VANDEURZEN

Le président,
M. VERWILGHEN

II. BESPREKING EN STEMMINGEN

De heer Vandenbossche kan zich volledig akkoord verklaren met de doelstelling van het wetsontwerp.

Hij wijst er echter op dat het Arbitragehof in diverse arresten gesteld heeft dat niet alleen artikel 620 maar ook artikel 621 van het Gerechtelijk Wetboek een schending inhoudt van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Het wetsontwerp beoogt enkel een wijziging van artikel 620. Volstaat dit om het gelijkheidsbeginsel te herstellen?

De vertegenwoordiger van de minister antwoordt dat het probleem zich maar stelt door samenlezing van de artikelen 620 en 621. Aan het probleem wordt volledig tegemoet gekomen door artikel 620 van toepassing te maken op de vorderingen tot tussenkomst.

*
* *

De artikelen 1 en 2 worden zonder bespreking éénparig aangenomen.

Het gehele wetsontwerp wordt ongewijzigd en éénparig aangenomen.

Dientengevolge vervalt het toegevoegde wetsvoorstel nr 1705/1.

De rapporteur,
J. VANDEURZEN

De voorzitter,
M. VERWILGHEN